

[Boligministeren]

ningsinstitut samt 5 personligt udpegede medlemmer.

I 1985 udarbejdede udvalget en rammeplan for indeklimaforskning og -udredning i 1985-87. I den forbindelse pegede udvalget på, at asbestholdige materialer for nybyggeri stadig lovligt kunne anvendes indendørs til ventilationskanaler, og at denne anvendelse måtte ophøre snarest.

Indeklimaudvalget pegede videre på, at der er behov for en registrering af, hvilke asbestholdige materialer der findes indendørs i eksisterende byggeri, samt at der er behov for undersøgelser, der vurderer de mest hensigtsmæssige afhjælpningstiltag ved asbestrisiko, f.eks. fjernelse af de pågældende materialer med efterfølgende rengøring, overfladebehandling, indpakninger m.v.

På denne baggrund bad byggestyrelsen i 1985 arbejdsministeriet om, at anvendelsen af asbest indendørs til ventilationskanaler måtte ophøre snarest. Arbejdsministeriet har oplyst, at denne anvendelse af asbest søges stoppet med virkning fra indeværende års udgang.

Der er endvidere indledt et myndighedssamarbejde mellem de berørte myndigheder, dvs. miljøstyrelsen (asbest i udeluften), arbejdsministeriet (asbestanvendelse og arbejdsmiljø), byggestyrelsen (asbest i indeklima) og sundhedsstyrelsen (sundhedsfaglig rådgiver for ministeriet), da tiltag på området efter boligministeriets vurdering må koordineres mellem de forskellige ressortområder.

Et resultat af dette samarbejde er, at sundhedsstyrelsen og byggestyrelsen har indledt et samarbejde om udarbejdelse af et katalog over anvendelsen af asbestprodukter indendørs gennem tiderne, dvs. hvilke anvendelser der har været tale om, beskrivelse af produkterne og deres udseende m.v., med henblik på også at tilvejebringe en oversigt over omfanget af asbestanvendelsen. På baggrund af den seneste udvikling fremskyndes afslutningen af denne opgave mest muligt. Da asbest imidlertid som nævnt har været anvendt i byggeriet gennem en meget lang periode og til en række meget forskelligartede formål, er det en omfattende og vanskelig opgave at tilvejebringe en sådan oversigt over asbestanvendelsen indendørs.

Sundhedsstyrelsen har som sundhedsfaglig rådgiver for boligministeriet meddelt, at der er en veldokumenteret årsagssammenhæng

mellem udsættelse for asbestfibre og risikoen for udvikling af asbestose, lungekræft og lungehindekræft. Selv ringe eller kortvarig udsættelse for asbestfibre antages efter års længde tid at kunne give anledning til udvikling af disse sygdomme. Sundhedsstyrelsen finder ikke, at der er videnskabeligt grundlag for at antage, at der for asbestfibre eksisterer nogen sikker nedre risikogrænse.

På baggrund af sundhedsstyrelsens opfordring i brevet af 29. april 1985 og drøftelser i indeklimaudvalget iværksatte statens byggeforskningsinstitut i maj 1985 en undersøgelse af asbestfiberdrys i indeklimaet fra plader opsat for en årrække siden i eksisterende byggeri. Denne undersøgelse viste, at udførelse og vurdering af målinger af asbestfibre i lavdosisområdet, dvs. i indeklimaet (det modsatte af arbejdsmiljøet), er vanskelig af måletekniske årsager. Dels er der ikke udviklet standardiserede metoder, dels er der en løbende baggrundsforurening med asbestfibre fra udeluften, f.eks. fra asbestanvendelsen i bremsebelægninger i motorkøretøjer.

Om asbestmålinger kan således oplyses, at målemetoderne fra arbejdsmiljøet ikke umiddelbart kan overføres ved indeklimamålinger i lavdosisområdet, dvs. ved målinger af fiberdrys fra opsatte asbestplader i institutioner, boliger m.v. Ved arbejdsmiljømålinger analyseres luftprøverne ved lysoptisk mikroskopi. Identifikationen af asbestfibre ved denne metode er imidlertid usikker, men på arbejdspladser med forventet høje asbestkoncentrationer betyder dette mindre. Den arbejdshygiejniske grænseværdi for asbest er fastsat til 500.000 fibre pr. m³ luft.

I indeklimaet vil anvendelsen af denne metode medføre, at det faktiske indhold af asbestfibre bliver overvurderet, idet metoden ikke kan skelne andre fibre, f.eks. tekstilfibre, fra asbestfibre. Den lysoptiske tælling overvurderer således asbestfiberantallet, hvilket dokumenteres, hvis prøven eftertælles med Scanning Elektron Mikroskopi (SEM). Anvendelse af elektronmikroskopi er imidlertid en så dyr og tid- og ressourcerelevende metode, at den ikke umiddelbart kan anvendes ved et større antal målinger. Der er også begrænset udstyrskapacitet til rådighed. Identifikationen af de helt tynde asbestfibre er desuden usikker også ved denne metode. Endelig vil resultatet af analysen nødvendiggøre en sammenligning med koncentrationer